Йти назустріч бурям і зливам,
Буть одній — як велика рать,
Жить в нещасті життям щасливим,
Муку творчістю перемагать,—

Хвора дівчина, бідна Леся!
Де ще хворі такі були,
Щоб літали в таке піднебесся,
Що його не сягнуть і орли!

Справді дівчина, справді хвора,—
А душа — немов океан,
Де сувора душа командора
І привабливий Дон-Жуан,

Де в віки і в простори мандри,
Де Вкраїна — Еллада і Рим,
Де пророча журба Кассандри
Як високий гриміла грім,

Де слова обертались у крицю,
В кров живу — друкований знак,
Де підносив з мечем правицю
Вождь рабів — безстрашний Спартак.

Ти себе Українкою звала,—
І чи краще знайду ім'я
Тій, що радістю в муках сіяла,
Як отчизна — твоя і моя!

1946